

Elävältä kuollut voi kuolla elävänä!

Elätkö sinä vai oletko vain? Vai oletko elävältä kuollut. Muistan erään koulutoverini sanat tavatessani hänet kadulla: ”Haluan ELÄÄ isoilla kirjaimilla.” Hänellä oli synnynäinen sairaus ja tiesi, ettei hänen elämänsä olisi pitkä. Mutta hän halusi juuri siksi elää sen täysillä!

Raamattu väittää, että jokainen meistä on syntynyt tämän maailmaan kuolleena. Tosin teitä katsellessa voisi kuvitella, että väite ei pidä paikkaansa, mutta Raamatun väite ei tarkoitaakaan ruumiimme elämää eikä sitä kukoistavaa keskikesän kauneutta, joka tulvii Jumalan luomaa elämää.

Raamattu tarkoittaa sitä, että ihminen syntyy tähän aikaan hengellisesti kuolleena eli erossa elävän Jumalan yhteydestä. Ensimmäiset ihmiset saivat elää paratiisissa, jossa kaikki oli sanomattoman kaunista. Mutta he katkaisivat suhteensa Jumalaan ja kuolivat hengellisesti. Sen seurauksena me kaikki synnyimme kuolleina.

Hengellinen kuolema näkyy siinä, että kannamme syyllisyyttä pahoista teoistamme ja laiminlyönneistämme. Kärsimme häpeästä, olemuksemme saastaisuudesta ja epäpuhtaudesta, pakenemme Jumalaa, koska pelkäämme saavamme Häneltä vain tuomion, syytämme muita omista vioistamme ja omista rikkomuksistamme. Riitelemme, olemme ylpeitä, kateellisia, itsekkäitä, vihaamme ja katkeroidumme, kostamme ja kiusaamme toisia. Hengellisesti kuolleen tyyppillinen kysymys on, mitä varten minä elän, kuka olen, mistä tulen, mitä tapahtuu kun kuolen ja ehkä kaikkein kiipeimpänä kaipaamme rakkautta, mutta emme saa sitä koskaan tarpeeksi. Hengellisesti kuolleina meidän elämämme on pelkkää pakoa, pakoa totuudesta, pakoa nautintoihin ja pakoa Jumalan luota pois.

Juhannuksen hyvä uutinen on kuitenkin se, että elävältä kuollut voi kuolla elävänä. Jumala ei ole hylännyt maailmaa omaan surkeuteensa, vaan lähetti tänne oman Poikansa Jeesuksen Kristuksen, jotta me saisimme elämän isoilla kirjaimilla, elämän, jonka yli kuolemalla ei ole mitään valtaa. Kuollut ei voi herättää itseään elämään, ei myöskään hengellisesti kuollut. Mutta se Jeesus, joka kuoli kantaen meidän pahuutemme Golgatan ristille, kärsien sijaisenaamme sen rangaistuksen, joka meille olisi kuulunut, ja nousi kolmantena päivänä ruumiillisesti kuolleista, kykenee herättämään meidät hengellisesti kuolleet elämään Jumalan yhteydessä.

Elämä isoilla kirjaimilla tarkoittaa sitä, että Herra Jeesus antaa kaikki syntimme viimeistä myöten anteeksi, lahjoittaa meille Pyhän Hengen eli osallisuuden Jumalan elämään, niin että elämämme tarkoituksiksi tulee Herra itse. Saamme tehdä kaikki pienimmästä suurimpaan Häntä varten, Hänen kunniakseen. Saamme osaksemme Hänen ilonsa, Hänen rauhansa, Hänen rakkautensa. Saamme lopullisen päämäärän siinä iankaikkisessa suvessa, josta kesän ihaninkaan kauneus on vain hämärä varjokuva. Kaikki tämä tapahtuu syvässä henkilökohtaisessa suhteessa meitä syvästi rakastavaan Vapahtajaamme. Hänestä ja Hänen rakkaudesta, kauneudesta, hyvydestään ja kirkkaudesta tulee elämämme suurin nautinto. Hänen kanssaan saamme jokaisen elämämme hetken viettää niin hyvinä kuin pahoinakin päivinä. Elämä Hänen kanssaan sisältää myös pahoja päiviä, niin kauan kuin olemme vielä matkalla perille. Sinä hetkenä, jona matkamme täällä ajassa päättyy, saamme nähdä Jeesuksen kasvot.

Miten sitten Sinä, joka olet vielä elävältä kuollut, voisit päästä tästä kuoleman ylittävistä uudesta elämästä osalliseksi? Siinä ei auta parhaatkaan yrityksesi kelvata Jumalalle ”hyvänä ihmisenä”. Et sinä kelpaa itsellesikään, kuinka sitten Jumalalle. Siinä ei auta myöskään heittäytyminen joogan kautta omaan sydämeesi tai mietiskellen läsnä olevaan tietoisuuteen. Mitkään tekniikat tai syvähenkiset kokemukset eivät sinun todellisuuttasi muuta miksikään. Sinulle kyllä tarjotaan monen tuutin välityksellä maljoja, jotka ovat tyhjiä.

Et voi päästä pykälääkään eteenpäin oman yrittämisen tiellä. Ratkaisevaa on se, että suostut näkemään, että sinä et voi itseäsi muuttaa etkä pelastaa. Olet kuollut, vain kuoleman voittanut Jeesus Kristus voi sinut pelastaa ja muuttaa sinut eläväksi. Toisin sanoen, voidaksesi päästä osalliseksi kuolemaa väkevämmästä elämästä, sinun on tunnustettava oma avuttomuutesi ja kuolemasi todellisuus. Sinun on suosituttava totuuteen itsestäsi. Johannes Kastaja, jota juhannuksena juhlimme, tuli raivaamaan tietä Jeesukselle. Hän teki sen osoittamalla meidän syntiemme luonteen kaikessa alastomuudessaan. ”Te kyykäärmeen sikiöt, kuka on neuvonut teitä pakenemaan tulevaa vihaa.” Ihmisen tie hengellisessä kuolemassa vie lopulta iankaikkiseen kuolemaan lopullisessa erossa Jumalan kirkkaudesta.

Ellet suostu tätä kirvelevää totuutta omasta elämästäsi tunnustamaan, sinulla ei ole tietä eteenpäin. Mutta kun sen tunnustat, ja teet se huutamalla apua ja armoa siltä Jeesukselta, joka voi ja tahtoo sinutkin pelastaa, niin Hän tekee suurimman mahdollisen ihmeen sinun elämässäsi: Saat kaikki syntisi anteeksi ja pääset osalliseksi iankaikkisesta epämästä.

Tätä avuttoman ja itsessään toivottoman ihmisen kääntymistä Jeesuksen puoleen apua huutamaan kutsutaan uskoksi. Usko tarkoittaa siis sitä, että sinä ensin menetät uskon itseesi ja sitten turvaat ainoana vaihtoehtona Jeesukseen Kristukseen.

Pelastus on muutos, jonka saa aikaan se, että ihminen kohtaa Jeesuksen.

Esimerkki siitä, miten tämä tapahtuu, on Markku Huttusen todistus uskoon tulosta.

Minulla on ollut se etuoikeus, että olen saanut elää lapsuuteni ja nuoruuteni uskovassa kodissa.

Isovanhempani olivat uskovia, samoin omat vanhempani olivat ottaneet Kristuksen vastaan avioliittonsa alkuvaiheessa. Näin ollen olen ollut kristillisen opetuksen ja esirukousten kohteena pienokaisesta alkaen. Myös vanhempieni elämä todisti heidän uskonsuhteestaan Jumalaan.

Vaikka sain kodissani kristillisen kasvatuksen murrosikäni tullessani maailman riennot alkoi vetää puoleensa. Kunnioitin vanhempiani käymällä kirkossa mutta samanaikaisesti kävin tansseissa, aloin tupakoida ja alkoholi tuli mukaan viikon vaihteisiin. Myös Jumalan hyvät lahjat elämää varten kuten seksuaalisuuden, vihollinen ja omat himot saivat valtaansa. Syntihoukutukset voittivat minut.

Jumalan hyvä armollinen tahtohan on ettei kukaan hukkuisi synteineen iankaikkiseen kadotukseen. Niinpä minuakin hän alkoi vetää puoleensa. Jobin kirjassa sanotaan, että kahdesti tai kolmesti jumala kutsuu meitä yhteyteensä. Minutkin Hän asetti kutsunsa eteen selkeästi

17 -vuotiaana. Työnsin siiloin tuon kutsun syrjään vaikka ikävöin vastauksia elämän perustalle.

Syntielämä jatkui kunnes Jumala lähetti kotipaikkakunnalle seurakuntaamme nuoren uskovan diakoni-sisaren. Hän alkoi pitää raamattupiiriä joka lauantai-ilta ja kutsui meitä nuoria mukaan.

Syy miksi lauantai-iltana johtui siitä ettemme olisi menneet tansseihin ja juominkeihin, muuta kävimme raamattupiirissä ja sen päälle monesti vielä tansseissa. Koska Jumala oli laittanut elämässäni uuden kutsun päälle, tällaisesta kaksinaiselämästä johtui ”henkinen” krapula.

Kysyin mm. isältäni, että onko olemassa ketään pappia joka osaisi sanoa hengelliset asiat selkeästi ja suoraan. Hän mainitsi että on. (hän varmaan iloitsi jo tästä kysymyksestä).

Tuo mainitsemani diakoni oli saavuttanut meidän nuorten luottamuksen. Kerran hän sanoi, että nyt pojat lähdemme läheiseen kaupunkiin hengelliseen kokoukseen. Ja niin me lähdimme koska hän käski. Siellä eräs nuori pastori vastasi kaipuuseeni suoralla puheella. Hän julisti, että nyt te pojat istutte täällä kokouksessa mutta kohta te olette tuolla ryyppäämässä, tanssimassa ja huoraamassa. Se on väärin, sillä näin sanoo Herra, ja hän otti useita Raamatun kohti, joilla osoitti Jumalan tien. Nyt kuulin selkeän julistuksen enkä loukkaantunut siitä koska olin etsikon ajassa.

Mutta pastorin kysymykseen, onko minulla asiat elävän Jumalan kanssa kunnossa, vastasin hyvin vältteleväsi, ja lähdin ulos.

Meni muutama kuukausi, kun olin toisessa tilaisuudessa jossa puhui eräs uskoon tullut vankilanjohtaja. Hän puhui yhtä kohti käyvästi kuin edellä mainittu pastori synnistä ja armosta.

Tilaisuuden jälkeen kysyin puhujalta, että voiko tulla uskoon vaikka kotona yksin ollessa. Hän mainitsi, että voi sillä hän on tavannut vankilassaan vankeja, jotka ovat tulleet tuntemaan Jeesuksen vankisellissään. Siellä sellissä on kyllä ollut heillä Raamattu, josta ovat löytäneet pelastuksen. Tämä vankilanjohtaja katsoi minuun ja sanoi, että sinulla taitaa olla asiaa Jumalalle.

Myönsin ja menimme sivummalle ihmisjoukosta. Hän rohkaisi minua kertomaan Jumalalle niistä asioista, jotka minua painavat ja hän rippi-isänä julistaa ne anteeksi Jeesuksen nimessä ja sovintoveressä. Silloin olin elämäni tienhaarassa. Sielunvihollinen perkele kuiskutti korvaani, että nyt älä polvistu tuon miehen viereen sillä silloin menetät kaiken, ystäväsi tuttavasi ja elämäsi.

Mutta tämä vihollinenhan on valheenruhtinas ja isä se valehteli. Sain voiman polvistua tuon miehen viereen tunnustaa Jumalalle syntini. Kun kuulin synninpäästön sanat kohdalleni Jeesuksen nimessä ja sovintoveressä koin valtavan rauhan sydämessäni. Tiesin että Jumala ei muista minun syntejäni enää. Sain Pyhän Hengen ja rauhan. Pyhä Henki alkoi avata myös siitä alkaen Jumalan sanaa Raamattua. Kohdallani kävi toteen Joh. 1:12 sanat ”kaikille jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille jotka uskovat hänen nimensä”.

Todistan että tämä suuri Jumalan armo on meille syntisille tarjolla tänäkin päivänä.

Pääsemistä osalliseksi Jumalan elämästä sinun ei tarvitse odottaa huomiseen. Raamattu lupaa: "Tänään on pelastuksen päivä. Anna tänään sovittaa itsesi Jumalan kanssa!" Sinua kutsutaan nyt kääntymään rukouksessa Herran puoleen. Voit rukoilla näin:

"Herra ole kulkenut omia teitäni, selkä sinulle käännettynä. Olen rikkonut sinua ja lähimmäisiäni vastaan ja ansaitseen vain tuomion ka ikuisen kuoleman. Mutta armahda minua, koska annoit oman Poikasi kärsiä ja kuolla minun puolestani. Anna kaikki syntini anteeksi. Ota minut omaksesi. Haluan antaa elämäni Sinun käsiisi. Johdata minua ikuisen elämän tielle. Amen.